

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Her op ad, I Døde,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Her op ad, I Døde," i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 120.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid78286/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

I saa utroelig Himmel-Glands,
Hvad er det stort at prange
Med Livets Brude-Krands!

Nr. 350. - LXVII.

1.

Her op ad, I Døde,
For Retten at møde!
Saa kommer vor Dømmet i Himlens Skye,
Hvad vil I da sige,
Som hade hans Rige,
Og søge bag Bøge og Biergens Lye?
Men Zion! hvad Lyst
Vil dette i Bryst.
Ej gjøre at høre din Kærestes Røst!
Naar han dig vil skænke,
Hvad ingen kan tænke,
Meddele dig hele af Saligheds Høst.
Saa sær ham kjær
En Gæst du est.
Hvor vrimle
Guds Himle
Da mod dig med Harpe-Lyd.
Eja! til Lykke 90
Med Brudgom og Smykke
Af gyldene Stykke,
Med Ævigheds Fryd.

Nr. 350 -- LXVII. Original. -- 1, 1-2: Joh. 5, 28-29. -- 1, 3: ML 24, 50. -- 1, 6: bug *Biergens* søger de ugudelige ly. Joh. Ab. 6, 15-16; Brorson har tilføjet det danske *bag Bøge*, vel for rimets skyld. -- 1, 7: Zion] menigheden eller måske kristen-sjælen, hvad der kunne passe særlig godt til din *Kæreste* i 1, 9; om denne brug af *Zion* se under nr. 81, 12, 1; 208, 9, 3; 322, 2, 9. -- 1, 9: din *Kæreste*] ældre over-sættelsers udtryk om brudgommen i Højs. 2, 16; 6, 7 o. fl. (nu *aven*). -- 1, 12: *helt af Saligheds Høst*] af hører måske til *Salighed*. jfr. nr. 72, 11, 1: *alselig est du, Gud*; i nr. 342, 1, 5 har vi *af heel*. -- 1, 13-14: sær] vist adverbium til *kær*: en gæst, der er ham så særlig *kær*. -- 1, 17: Joh. Ab. 5, 8; 14, 2; 15, 2. -- 1, 20: *gyldene Stykke*] gyldenstykke, guldindvirket silketøj, vel om kongelig dragt.

2.

Op! op I, som bygge
Paa Jorden saa trygge!
Hvad gavner de Avner, I samler saa fast?
Og mere I vove
End drukne, som sove
Der oppe i Toppe af svenkende Mast.
Vaag op dog, og see,
Du malende Kree!
Hvad, inden sig Vinden vil vende, kan skee.
Flye, mens du har Stunder,
Til Frelserens Vunder,
Før Vreden i Steden vil hagle og snee.
Ak viid: den Tid,
Du har, er rar.
Vi prise
De Vise,
Hvis Lampe er aldrig slukt.
Jammer! at støbe
Da Lys, eller løbe,
Og Olie købe,
Naar Døren er lukket.

91

Nr. 351. - LXVIII.

1.

Oblide Stad,
Guds Helgens Føde-Bye,
Saa dejlig, altid nye,
Ja ævig glad,

2, 2: *trygge*] jfr. nr. 19, 1, 7. — 2, 3: *Avner*] betegnelse for jordisk rigdom, som vejres bort; *fast*] hurtigt, hurtigt. — 2, 5-6: Ordspr. 23, 34: den berusede er som den, der sover overst på mastens; *svenkende*] svajende, jfr. nr. 335, 1, 9. — 2, 7: *vaag*] vågn. — 2, 8: *Kree*] kræ, lille usselt dyr; *malende*] mennesket har i sin usselhed dog fået talens gave. — 2, 12: *Vreden*] Guds vrede på dommens dag, Mt. 3, 7; Rom. 2, 5; 1. Thess. 1, 10; (*Steden*] i steden for nåden i *Frelserens Vunder*. — 2, 13: *rar*] kostbar. — 2, 15-21: Anvendelse af årvågenhedsbilledet om brudejomsruerne, Mt. 25, 1-13; *de Vise* er de kloge jomsruer, og 1. 18 fig. tæler om de uferstændige jomsruer, som søgte at købe olie, da det var for sidste; Brorson har udvidet billedet med det danske *at støbe Lys*, malende, da det jo kræver lid. Nr. 351. — LXVIII. Original. — 1, 2: Det himmelske Jerusalem kaldes *Guds Helgens Føde-Bye*, fordi de er stiftet ovenfra, som man kan oversætte i Joh. 3, 3 i steden for *stiftet på nye*.